

Sandefjord 16. mai: Vedtak i sak 257-2008

Klager: NN

Innklaget: PayEx Collections AS, Postboks 613 Sentrum, 0106 Oslo

Saken gjelder: Om kravet er brakt til forfall før inkasso.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder et fakturakrav etter at klager byttet leverandør av teletjenester. Faktura med hovedkrav kr 749 ble sendt 14.04.08. Etter at klager hadde informert om at abonnementet var sagt opp skal partene i telefonsamtale ha blitt enige om at kr 477 skulle krediteres og at kun kr 272 skulle betales. Kr 272 ble inkassovarslet 16.05.08. Betalingsoppfordring ble sendt 21.11.08. Kr 285 var tillagt i salær. I brev av 29.12.08 ble klager varslet om at rettslig pågang ble vurdert og at salæret nå var økt til kr 570.

2. Saksforholdet

Etter å ha mottatt faktura fra fordringshaver, XX AS, kontaktet klager fordringshaver og orienterte om at abonnementet var sagt opp og at nummeret ville bli hentet til ny teleleverandør 05.02.08 kl 14.00. Partene skal da ha blitt enige om at abonnementsavgiften skulle krediteres, men at resten av kravet skulle betales. Fordringshaver har den 15.04.08 loggført at fakturaen skal krediteres med kr 477. Nytt krav ble ikke sendt. Grunnet manglende betaling ble kravet, som nå var korrigert for abonnementsavgiften, inkassovarslet 16.05.08. Purregebyr var lagt til kravet med kr 57.

Grunnet manglende betaling innen betalingsfristen i inkassovarslet ble saken overført til inkasso, og betalingsoppfordring ble sendt 21.11.08. Inkassosalær var lagt til kravet med kr 285. Kravet ble videre purret i girobrev "Salærøkning kan unngås" og "Rettslig vurdering" datert henholdsvis 09.12.08 og 29.12.08. I det siste girobrevet var salæret beregnet etter tung sats, kr 570.

Klage på innklagedes behandling av saken ble fremsatt i brev 29.12.08. Klager viste til at han hadde forsøkt å ordne opp i tvisten med innklagede uten å lykkes. Det fremgikk av henvendelsen at kravet var omtvistet, i det klager viste til at han ikke kunne sende kvittering for et krav han ikke skulle betale.

I brev 10.02.09 ettersendte klager kopi av brev mottatt fra PayEx Finans AB. Klager informeres her om at krav fra XX AS opprettholdes fordi klager ikke har fremmet klage slik han har sagt han skal. Brevet, som er datert 09.02.09, gis klager en betalingsfrist på 7 dager til å betale kr 754.

I innklagedes tilsvare, datert 09.03.09, viser innklagede til at de aldri har mottatt innsigelser mot kravet. Fordringshaver opprettholdt kravet under henvisning til at faktura er redusert i forhold til oppsigelsesdato og er avklart med klager.

3. Partene anfører

Klager anfører å ha forsøkt å løse tvisten gjennom utallige telefoner med innklagede. Det anføres at han ikke kan fremlegge kvittering for en regning han ikke skulle ha. Faktura er ikke betalt fordi telefonabonnementet var flyttet til YY 05.02.08. Klager skal ha fått beskjed at saken skulle bli ordnet opp i, men skal kun ha mottatt nytt krav. Kravet bestrides.

Innklagede anfører at de aldri har mottatt innsigelser i saken. Fordringshaver skal ha korrigert kravet etter at klager viste til at abonnementet ble sagt opp. Avtalen mellom partene var at restbeløpet skulle betales. Korrigert krav ble derfor inkassovarslet og siden sendt til inkasso. Krav om hovedstol, renter og omkostninger blir opprettholdt. Kravet varslet i brev 09.02.09 er sendt fra PayEx Finance AB, som bistår fordringshaver i innfordringen av krav før inkasso, og gjelder faktura 4822-413131. Denne fakturaen gjelder bruk fra 01.10.07 til 31.12.07 og er ikke sendt til inkasso.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Nemnda skal således ikke ta stilling til det underliggende kravet. I dette tilfellet betyr det at hovedkravet, nemlig restkravet og rentene, ikke hører under nemndas kompetanse, mens inkassosalæret er en mulig forpliktelse etter inkassoloven.

Etter inkassoloven § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshavers nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning. Det er en forutsetning at kravet er brakt til forfall, og at det er sendt inkassovarsel på kravet som sendes til inkasso. Etter § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves dekket dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt. Paragraf 9 lyder slik:

”Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren

- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
- b) i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Fristen for betaling etter første ledd skal være minst 14 dager regnet fra det tidspunkt da varslet ble sendt. Betalingen skal anses å ha skjedd innen fristen dersom betalingsoppdraget er mottatt av bank innen fristen.”

Nemnda må ta stilling til om restkravet er brakt til forfall før kravet ble inkassovarslet og sendt til inkasso.

Innklagede anfører at det var oppnådd enighet om at restkravet skulle betales; underforstått at restkravet således var forfalt til betaling. Klager skal ha hatt en annen forståelse av saken, i det han viser til at mottatt faktura ikke kunne betales da den inneholdt feil beløp. Nemnda viser til, som det klare utgangspunkt, at kun forfalte krav kan sendes til inkasso, og legger til grunn at det verken ble sendt ny faktura eller kreditnota i saken.

Selv om klager i denne saken, til forskjell fra nemndavgjørelse i sak 133-2006, skal ha fått informasjon om at deler av kravet skulle krediteres, er det etter nemndas vurdering fordringshaver som har risikoen for at det korrigerte kravet var brakt til forfall. Nemnda viser til at fordringshaver er den profesjonelle parten i forholdet, og at det må ligge til denne å sannsynliggjøre at rett krav er korrekt fremmet overfor skyldner.

Inkassoklagenemnda mener at loggutskriften ikke inneholder tilstrekkelig informasjon til å sannsynliggjøre at det er avtalt at nytt, korrigert krav er forfalt til betaling uten at ny faktura sendes. Etter nemndas vurdering har innklagede ikke sannsynliggjort at det nye kravet er brakt til forfall overfor klager. I inkassoloven § 9 presiseres det at inkassovarslet må være sendt etter forfall. Nemnda er etter dette kommet til at kravet ikke er brakt til forfall og at inkassovarsel således er sendt for et krav som ikke er forfalt. Det følger da av inkassoloven § 17 fjerde ledd in fine at inkassokostnadene ikke kan kreves dekket.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak.

Klager gis medhold. Inkassoomkostninger skal ikke betales.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda